

УДК342.51

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2024.4.54>**В. В. Пригладь**аспірант Київського університету інтелектуальної власності та права
ORCID ID: 0009-0007-8337-5076

ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ В УКРАЇНІ

В статті виявлено та узагальнено принципи публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні, з урахуванням їхнього нормативно-правового змісту, функціонального призначення та ролі у формуванні ефективної, безпечної і стабільної системи публічного адміністрування в авіаційній галузі. Здійснено теоретико-правовий аналіз основних підходів до визначення сутності принципів, обґрунтовано їх значення як орієнтирів для правотворчої, регуляторної, виконавчої та контрольної діяльності суб'єктів публічного адміністрування. Визначено доцільність класифікації принципів на загальні, особливі та спеціальні, залежно від рівня їхньої загальності, функцій та сфери застосування. Доведено, що загальні принципи включають верховенство права, законність і безпечність, які є фундаментальними елементами демократичного правопорядку, а також слугують критеріями ефективності адміністративної діяльності. Особливі принципи, що відображають засади належного врядування, передбачають відкритість, прозорість, обґрунтованість рішень, підзвітність органів влади, забезпечення рівного доступу до адміністративних послуг та пріоритет людиноцентризму. Спеціальні принципи, зокрема принцип суверенітету України над повітряним простором, авіаційної безпеки, міжнародної координації, економічної стабільності, екологічної відповідальності та інформаційної безпеки, деталізують механізми реалізації державної політики в авіаційній сфері в умовах глобалізації, цифровізації та інтеграції до європейського авіаційного простору. Зазначено, що принципи публічного адміністрування є не лише нормативними засадами, а й динамічними інструментами, здатними адаптуватися до технологічних змін, трансформації міжнародного авіаційного права та нових викликів безпеки. Акцент зроблено на їхній ролі в забезпеченні прав пасажирів, стабільного функціонування авіаційної інфраструктури, розвитку конкурентоспроможного ринку авіапослуг, а також у формуванні механізмів інтеграції до міжнародних авіаційних систем. У підсумку, запропоновано бачення принципів як універсальних регуляторів, що спрямовують дії держави у сфері авіаційного транспорту відповідно до сучасних вимог права, публічного адміністрування, безпеки та сталого розвитку.

Ключова слова: адміністративне право, авіаційна безпека, авіаційний транспорт, екологічна відповідальність, інформаційна безпека, міжнародні стандарти, належне врядування, публічна адміністрація, публічне право, правове регулювання, стандарти авіаційні.

Вступ. Актуальність наукового осмислення принципів публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні зумовлюється цілою низкою сучасних викликів, серед яких особливої ваги набуває необхідність сутнісного коригування системи безпеки авіаційної галузі в умовах повномасштабного терористичного вторгнення російської федерації. Складна безпекова ситуація вимагає перегляду підходів до публічного адміністрування,

координації авіаційної діяльності, а також посилення контролю за дотриманням міжнародних норм безпеки та стабільності авіаційної інфраструктури.

Водночас інтеграція України до Європейського Союзу потребує адаптації національного авіаційного законодавства до норм і стандартів, визнаних світовою спільнотою. Це стосується як загальних засад публічного адміністрування (прозорість, відкритість, належне врядування),

так і спеціальних вимог у сфері авіаційної безпеки, екологічної відповідальності, технічного обслуговування повітряних суден, сертифікації та функціонування аеропортів. У цьому контексті особливої ваги набуває концептуальне переосмислення принципів публічного адміністрування авіаційної галузі з метою їх приведення у відповідність до положень Чиказької конвенції, стандартів ІКАО, Європейського агентства з авіаційної безпеки (EASA), а також актів права Європейського Союзу.

Отже, науковий аналіз принципів публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні є вкрай необхідним для формування стабільної, ефективної та безпечної моделі публічного адміністрування, здатної забезпечити національні інтереси, інтеграцію до міжнародного авіаційного простору та відповідність сучасним глобальним викликам.

Огляд останніх досліджень. До певних аспектів публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні звертали свою увагу вітчизняні вчені, А. Берлач, О. Буханевич, В. Галуцько, Р. Герасимов, Н. Гришина, О. Гулак, П. Діхтієвський, Є. Дояр, О. Золотар, Н. Коваленко, В. Ковальов, Ю. Краснова, А. Кравцов, О. Петришин, А. Пухтецька, О. Ситников, Ю. Слюсаренко, С. Стеценко, О. І. Сироїд, А. Філіппов, О. Хороманська та ін. Проте, вони свої зусилля зосереджували не безпосередньо на предметі нашого аналізу, а на більш загальних чи спеціальних викликах.

Виклад основних положень. В інших наукових наших працях ми довели що авіаційний транспорт у контексті публічного адміністрування відіграє ключову роль у міжнародній логістиці, економіці та безпеці, забезпечуючи ефективне перевезення пасажирів і вантажів. Його публічне адміністрування охоплює регулювання діяльності авіаперевізників, організацію роботи інфраструктурних об'єктів, контроль за відповідністю міжнародним стандартам, екологічні ініціативи та впровадження інновацій. Важливим аспектом є адміністрування аеропортів, координація повітряного руху, забезпечення якісного сервісу та функціонування

допоміжних служб. Комплексний підхід до публічного адміністрування цієї сфери сприяє стабільності, безпеці та ефективності роботи авіаційного транспорту, що має стратегічне значення для глобальної інтеграції та розвитку суспільства [1].

Принцип як наукова категорія охоплює фундаментальні положення, що визначають основу наукових систем, теорій, ідеологічних концепцій та правових норм. Він може слугувати базовим орієнтиром у створенні та реалізації різних процесів, визначаючи особливості їхньої організації, функціонування та регулювання. Також принципи виступають нормами або правилами, що визначають поведінку, діяльність та управлінські підходи, формуючи основу для прийняття рішень у різних сферах. Вони можуть мати універсальний або спеціалізований характер, залежно від сфери застосування, і слугують критеріями оцінки ефективності, законності чи обґрунтованості дій [2].

На думку колективу вчених підручників з теорії держави і права принципи права становлять нормативно закріплену ідейну основу правової системи, визначаючи її структуру, функціонування, соціальну спрямованість та динаміку розвитку. Вони є стрижневими ідеями, що відображені у змісті норм права та впливають на його поділ, правотворчі процеси, застосування й тлумачення правових норм. Принципи права виступають критерієм для всіх правових форм та юридичної діяльності держави, зокрема правотворчої, правозастосовної та правоохоронної. Вони забезпечують системність права, внутрішню узгодженість його галузей, норм матеріального та процесуального характеру, а також визначають баланс уповноважувальних, зобов'язальних і заборонних положень [3;4].

В юридичній літературі існують певні тенденції щодо розкриття сутності та змісту принципів адміністративного права. Є. Дояр доводить, що принципи адміністративного права мають низку характерних ознак, які визначають їхню роль у правовому регулюванні та застосуванні. По-перше, вони є фундаментальними засадами, які формують основу адміністративного права та визначають зміст

і спрямованість адміністративно-правового регулювання. По-друге, вони мають загальний характер, що означає їхню універсальність та поширення на всі сфери публічного адміністрування незалежно від конкретних обставин або суб'єктів правовідносин. По-третє, вони відзначаються стабільністю та незмінністю, адже закріплені на рівні конституційних або загальноновизнаних міжнародних принципів, що гарантує їхню стійкість у правовій системі. По-четверте, принципи адміністративного права є обов'язковими для всіх суб'єктів, включаючи адміністративні органи, суди та осіб, що беруть участь в адміністративних правовідносинах. По-п'яте, вони виконують регулятивну та коригуючу функцію, оскільки є орієнтиром для правозастосування та тлумачення адміністративного законодавства, зокрема у випадках його неоднозначності або прогалин у праві. По-шосте, принципи адміністративного права є інструментом забезпечення справедливості та правомірності, оскільки слугують основою для судового та адміністративного контролю за діяльністю органів публічного адміністрування. Нарешті, вони мають динамізм, що проявляється в їхній адаптації до змін у суспільних відносинах та розвитку правової системи, зокрема через їх конкретизацію в судовій практиці [5].

Н. Гришина розкриває, що принципи адміністративного права – це найбільш загальні, фундаментальні засади, які визначають зміст і спрямованість правового регулювання у сфері публічного адміністрування. Вони виступають концептуальними орієнтирами для правотворчої, правозастосовної та судової діяльності, забезпечуючи єдність і стабільність адміністративно-правового регулювання. Однією з ключових ознак принципів адміністративного права є їх загальність, тобто застосування до всіх адміністративно-правових відносин незалежно від конкретного суб'єкта чи предмета регулювання. Вони є обов'язковими для всіх суб'єктів адміністративного права, включаючи органи публічного адміністрування, судові установи, громадян та юридичних осіб. Принципи адміністративного права виконують регулятивну функцію, забезпечуючи ста-

більність і передбачуваність адміністративного регулювання, а також коригуючу функцію, оскільки використовуються для вирішення правових колізій та усунення прогалин у правовому регулюванні [6].

На думку О. Сироїд принципи адміністративного права – це основоположні ідеї та керівні засади, що визначають загальні правила організації та діяльності публічної адміністрації, забезпечуючи законність, ефективність та справедливість адміністративно-правового регулювання. Вони характеризуються загальністю, обов'язковістю, системністю та динамічністю, що дозволяє їм охоплювати всі правовідносини у сфері публічного адміністрування, мати імперативний характер для органів влади, взаємопов'язаність у правовій структурі та здатність до змін відповідно до суспільного розвитку. За рівнем узагальнення принципи поділяються на загальноправові (верховенство права, законність, рівність перед законом), міжгалузеві (прозорість, пропорційність, належне врядування) та галузеві (публічність, дискреційність, службова відповідальність). Змістові принципи включають добросовісність, рівність, належність мети, пропорційність, а процедурні – своєчасність, безсторонність, обґрунтованість, право на участь у прийнятті рішень. За джерелами закріплення розрізняють конституційні (правова визначеність, демократичне урядування), міжнародні (правова держава, права людини в адміністративному праві) та закріплені в законодавстві (принципи адміністративного судочинства, адміністративних процедур). Водночас за сферою застосування вони охоплюють принципи організації публічного адміністрування (службова дисципліна, контроль за адміністративними органами), адміністративних процедур (обґрунтованість, прозорість, пропорційність) та адміністративної відповідальності (справедливість, заборона подвійного покарання), забезпечуючи правомірність та ефективність функціонування системи публічного адміністрування [7].

А. Кравцов підкреслює, пріоритет прав і свобод людини та громадянина як фундаментальний принцип адміністративного права, що визначає межі публічного адмі-

ністрування в правовій державі. У європейській правовій системі цей принцип тісно пов'язаний із вимогами недискримінації та пропорційності. Державні органи можуть встановлювати лише ті зобов'язання, які є обґрунтовано необхідними для досягнення визначених суспільних цілей, забезпечуючи баланс між інтересами держави та правами громадян. Важливим критерієм правомірності адміністративних рішень є їхня відповідність принципу розумності, що вимагає мінімізації обмежень прав особи. Водночас принцип недискримінації передбачає застосування загальних і неупереджених правил, що забезпечують рівне та справедливе ставлення адміністрації до всіх громадян [8]. Така думка вченого підтверджується зокрема, нормами Конституція України, яка визначає, що засади використання повітряного простору, транспорту та зв'язку регулюються виключно законами (ст. 92), що гарантує належний правовий захист у цих сферах. Державна політика у сфері транспорту, включаючи авіаційний, спрямована на забезпечення ефективного функціонування та розвитку галузі, що покладається на Кабінет Міністрів України. Водночас місцеві державні адміністрації відповідають за дотримання законності, правопорядку, захист прав і свобод громадян, а також виконання державних і регіональних програм у сфері транспорту (ст. 119). Таким чином, нормативне регулювання транспорту та авіаційної галузі базується на принципі захисту прав громадян, що є основою публічного адміністрування [9].

Присвятивши окрему наукову студію проблемі оновлення системи принципів адміністративного права України А. Пухтецька доводить, що принципи адміністративного права формуються відповідно до сучасних демократичних стандартів, інтегруючи європейські підходи до публічного адміністрування. В їх основі лежать концепції публічної адміністрації, демократичного врядування та забезпечення прав громадян, що ґрунтуються на «людиноцентристському» підході. Це передбачає пріоритетність прав людини, ефективність адміністративних процедур і відповідальність органів публічної адмі-

ністрації. Основні принципи адміністративного права охоплюють такі аспекти, як верховенство права, законність, пропорційність, правова визначеність і недискримінація. Функціональні принципи публічної адміністрації включають належне урядування, підзвітність, ефективність, прозорість і рівний доступ до адміністративних послуг. Процедурні принципи акцентують увагу на належному адмініструванні, праві бути заслуханим, дотриманні розумних строків розгляду справ та обґрунтованості адміністративних рішень. Організаційні принципи спрямовані на забезпечення ефективного функціонування адміністративної системи, включаючи децентралізацію, автономію органів управління та субсидіарність. У сфері адміністративного судочинства пріоритетними є принципи незалежності, ефективного судового захисту, пропорційного примусу та відшкодування шкоди, завданої публічною адміністрацією. Загалом, система принципів адміністративного права спрямована на баланс публічних і приватних інтересів, створення справедливих адміністративних процедур та посилення підзвітності державних органів [10].

Принципи публічного адміністрування авіаційної галузі в міжнародно-правовому контексті відображаються в ключових міжнародних актах і міжурядових угодах, що регулюють її діяльність. Основу становить принцип безпеки та впорядкованості авіаційної діяльності, закріплений у Чиказькій конвенції 1944 року. Важливими є також принципи міжнародного співробітництва, що реалізуються через понад 70 угод України про повітряне сполучення, та правового забезпечення міжнародних авіаперевезень, яке гарантує визначені права на здійснення польотів і посадок. Ліцензування та контроль передбачають державне регулювання діяльності авіаперевізників, тоді як дотримання міжнародних стандартів безпеки зобов'язує держави виконувати вимоги ІКАО. Економічна підтримка забезпечується через фінансове регулювання, включаючи звільнення від митних і податкових зборів на авіаційні ресурси. Важливу роль відіграє обмін інформацією та міжнародна взаємодія, що сприяє прозорості та ефективному адмініструванню.

Усі ці засади є фундаментальними принципами публічного адміністрування авіаційної галузі, забезпечуючи її стабільний розвиток, безпеку та ефективно регулювання в міжнародному просторі [11].

Формально визначені **принципи публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні закріплені в нормах** національного законодавства у сфері авіаційного транспорту. Зокрема Повітряному кодексі України, який встановлює правові засади функціонування авіаційної галузі, зокрема державне регулювання, сертифікацію, технічне обслуговування та експлуатацію повітряних суден, а також визначає правила функціонування аеропортів і здійснення заходів авіаційної безпеки [12]. Та нормах Закону України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації», який закріплює комплексну систему заходів, спрямованих на захист цивільної авіації від актів незаконного втручання, терористичних загроз і техногенних ризиків. Закон передбачає заходи контролю, організацію перевірок, механізми реагування на порушення безпеки та відповідальність за недотримання встановлених норм, що гарантує належний рівень безпеки повітряних перевезень і сприяє дотриманню міжнародних стандартів у сфері авіаційної діяльності [13].

На наш погляд принципи публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні за рівнем загальності та спеціалізації слід поділити на: загальні, це принцип верховенства права та його складові; особливі, як засади належного врядування адміністративних органів; та спеціальні що відображають специфіку авіаційної галузі в сфері безпеки та інші складових.

Висновки. Все вище викладене дає можливість формувати наступні узагальнення що принципів публічного адміністрування авіаційного транспорту, як фундаментальних ідей та керівних засад, що визначають правила організації, функціонування та регулювання авіаційної галузі. Вони забезпечують законність, ефективність, безпеку та ефективність у сфері авіаційного транспорту, слугуючи нормативно закріпленими орієнтирами

для правотворчої, правозастосовної та контрольної діяльності. Основними ознаками цих принципів є фундаментальність, загальність, стабільність та обов'язковість, що гарантує їхнє застосування до всіх суб'єктів авіаційної діяльності, включаючи державні органи, авіаперевізників та пасажирів. Вони також виконують регулятивну функцію, забезпечуючи правомірність і справедливість адміністративних рішень, а також коригуючи правозастосування у випадках колізій або прогалин у законодавстві. Динамізм принципів дозволяє їм адаптуватися до змін у міжнародних стандартах, технологічному розвитку та суспільних викликах, що сприяє їхній актуальності. Вони забезпечують системність та внутрішню узгодженість правових норм у сфері авіаційного транспорту, а також сприяють міжнародній інтеграції, орієнтуючись на стандарти ІКАО та міжнародні угоди. Водночас людиноцентризм залишається ключовим елементом цих принципів, оскільки вони спрямовані на захист прав пасажирів, забезпечення безпеки, якісного сервісу та ефективної роботи авіаційної інфраструктури.

Принцип верховенства права – передбачає, що всі рішення та дії адміністративних органів у сфері авіації мають відповідати законодавству, міжнародним нормам та стандартам авіаційної безпеки. Принцип законності – діяльність державних органів та суб'єктів авіаційної діяльності має базуватися на чітких правових нормах, що виключають свавілля та забезпечують передбачуваність рішень. Принцип безпечності – передбачає, що всі заходи з адміністрування авіаційного транспорту повинні забезпечувати максимальний рівень безпеки польотів, відповідно до міжнародних стандартів ІКАО.

Принципи належного врядування передбачають засади дотримання встановлених процедур у процесі прийняття рішень, їх обґрунтованість та відповідність правовим стандартам. Принцип відкритості та прозорості – забезпечує доступ громадськості та зацікавлених сторін до інформації щодо регулювання авіаційного транспорту. Принцип рівного доступу до адміністративних послуг – гарантує справедливий і недискримінаційний доступ

усіх суб'єктів до державних послуг у сфері авіаційного транспорту.

Спеціальні принципи публічного адміністрування авіаційного транспорту базуються на принципі суверенітету України над повітряним простором – Україна здійснює виключний контроль над використанням свого повітряного простору, визначає його режими та правила експлуатації. Принцип авіаційної безпеки – включає державний контроль за безпекою польотів, сертифікацією, розслідуванням авіаційних подій, а також заходи з мінімізації ризиків та загроз. Принцип міжнародної координації – зобов'язує Україну дотримуватися міжнародних авіаційних стандартів, співпрацювати з ІКАО, Євроконтролем та Європейським агентством з безпеки польотів. Принцип економічної стабільності – спрямований на забезпечення сталого фінансування авіаційної інфраструктури, розвиток аеропортів, створення спеціалізованих фондів та залучення інвестицій. Принцип екологічної відповідальності – регулює заходи щодо мінімізації впливу авіаційного транспорту на навколишнє середовище, встановлення екологічних стандартів та моніторинг їх дотримання. Принцип інформаційної безпеки – передбачає захист даних та інформаційних систем, необхідних для безперебійного функціонування авіаційної галузі.

Отже, принципи публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні становлять комплексну систему природничих та нормативних орієнтирів, що визначають напрями діяльності держави у цій галузі. Їх класифікація на загальні, особливі та спеціальні принципи забезпечує можливість більш точного правового регулювання з урахуванням як загальносистемних засад, так і специфіки авіаційної сфери. Встановлено, що ці принципи не лише забезпечують правову визначеність, безпеку та ефективність авіаційної діяльності, а й сприяють адаптації публічного адміністрування до міжнародних стандартів, технологічних змін і суспільних очікувань. Особливу цінність вони мають у контексті забезпечення безпеки і захисту прав пасажирів та інших осіб, пов'язаних з авіаційною галуззю, забезпечення прозорості та відкритості, дотри-

мання екологічних вимог і гарантування стабільності розвитку інфраструктури. Принципи відіграють ключову роль у формуванні сучасної моделі публічного адміністрування, зорієнтованої на безпеку, справедливість та міжнародну інтеграцію.

Список використаної літератури:

1. Пригладь В. Щодо предмету наукового аналізу публічного адміністрування авіаційного транспорту в Україні. Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Публічне адміністрування в сфері охорони здоров'я в умовах пандемії COVID-19: національний та міжнародний досвід». Академія адміністративно-правових наук. 2020. URL: <https://www.ssaals.com.ua/wp-content/uploads/Pryhlyad-V.pdf>
2. Принцип. Словник української мови. 2024. URL: <https://slovnuk.ua/index.php?swrd=%D0%BF%D1%80%D0%B8%D0%BD%D1%86%D0%B8%D0%BF>.
3. Теорія держави і права: підручник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. М. Бандурки. Харків: Харківський національний університет внутрішніх справ, 2018. 416 с.
4. Загальна теорія держави і права: підручник. / За ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М. В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О. В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.
5. Дояр Є. Принципи адміністративного права: засади тлумачення та конкретизація змісту. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування. 2022. URL: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2022-3-01-02>.
6. Гришина Н. В. Значення та роль принципів адміністративного права. Право та інновації. 2018. № 4. С. 64-68.
7. Сироїд О. І. Принципи адміністративного права та їх значення в діяльності публічної адміністрації. Актуальні проблеми держави і права. 2007. URL: <http://www.apdp.in.ua/v35/46.pdf>
8. Кравцов А. С. Пріоритет прав і свобод людини та громадянина як принцип адміністративного права України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Луганськ: ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2011. 205 арк.
9. Конституція України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141
10. Пухтецька А. А. Актуальні проблеми оновлення системи принципів адміні-

- стративного права України. Наукові записки. Том 155. Юридичні науки, 2014. С. 67–72.
11. Угода між Урядом України та Урядом Королівства Бельгія про повітряне сполучення. Офіційний вісник України, офіційне видання від 27 вересня 2006 р., № 37, стор. 90. стаття 2558, код акта 37323. 2006.
12. Повітряний кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 48-49. ст. 536.
13. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації. Закон України від 21 березня 2017 року № 1965-VII. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 16. ст. 199.
- URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/056_013

Pryhlad V. V. Principles of public administration of aviation transport in Ukraine

The article identifies and generalizes the principles of public administration of air transport in Ukraine, taking into account their regulatory and legal content, functional purpose, and role in shaping an effective, safe, and stable system of public administration in the aviation sector. A theoretical and legal analysis of the main approaches to defining the essence of these principles has been carried out. Their significance as guidelines for legislative, regulatory, executive, and supervisory activities of public administration entities has been substantiated. The feasibility of classifying the principles into general, specific, and special, depending on their level of generality, function, and scope of application, is determined. It has been proven that the general principles include the rule of law, legality, and safety, which are fundamental elements of democratic legal order and serve as criteria for evaluating the effectiveness of administrative activities. Specific principles, which reflect the foundations of good governance, include openness, transparency, reasonableness of decisions, accountability of public authorities, equal access to administrative services, and prioritization of human-centeredness. Special principles, such as the principle of Ukraine's sovereignty over its airspace, aviation safety, international coordination, economic stability, environmental responsibility, and information security, detail the mechanisms for implementing state policy in the aviation sector under conditions of globalization, digitalization, and integration into the European aviation space. It is noted that the principles of public administration are not only regulatory guidelines but also dynamic instruments capable of adapting to technological changes, transformations in international aviation law, and new security challenges. Emphasis is placed on their role in ensuring passengers' rights, the stable functioning of aviation infrastructure, the development of a competitive air services market, and the formation of mechanisms for integration into international aviation systems. Ultimately, a vision of these principles is proposed as universal regulators that guide the actions of the state in the field of air transport in accordance with current requirements of law, public administration, safety, and sustainable development.

Key words: administrative law, air transport, aviation safety, environmental responsibility, good governance, information security, international standards, public administration, public law, regulatory policy, aviation standards.